

На основу члана 63. тачка 7. Закона о науци и истраживањима ("Службени гласник Републике Србије", број 49/19) и члана 20. тачка 16. Статута Института за филозофију и друштвену теорију дел. број 853 од 05.09.2023. године, у складу са важећим Правилником о раду, Директорка Института за филозофију и друштвену теорију, Универзитет у Београду (у даљем тексту: Институт), дана 05. септембра 2024. године, доноси

Смернице за поступање у случајевима превенције и заштите од сексуалног узнемиравања и уцењивања на Институту за филозофију и друштвену теорију

Забрана сексуалног узнемиравања и уцењивања на Институту за филозофију и друштвену теорију (у даљем тексту: Институт) регулисана је Правилником о раду Института, а на питања која нису регулисана тим правилником се примењују одредбе Закона о раду и Закона о спречавању злостављања на раду.

Правилник о раду Института забрањује сексуално узнемиравање и уцењивање која забрана се односи на понашање запослених у вези са радом како према запосленима Института, тако и према лицима која се налазе на студентској пракси или волонтирају у Институту, у просторијама или ван просторија Института.

Дефинисање сексуалног узнемиравања и уцењивања

Сексуално узнемиравање представља свако вербално, невербално и/или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица, а изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење, у домену сексуалног живота, родног идентитета и сексуалне оријентације.

Облици сексуалног узнемиравања могу бити:

- нежељени физички додири
- физичко напаствовање
- непримерени гестови са сексуалном конотацијом
- нежељене сексуалне примедбе и предлози
- нежељени позиви са сексуалном конотацијом
- нежељене поруке и објаве са сексуалном конотацијом које су послате или објављене путем телефона, електронске поште, интернет платформи, друштвених мрежа и слично
- објављивање без сагласности лица нечијих личних фотографија, снимака или других личних података сексуалне природе
- емоционално прогањање у циљу физичког приближавања
- нежељено изношење шала и опаски са сексуалном конотацијом укључујући алузије на пол и/или род и сексуалну оријентацију

- промовисање стереотипа и предрасуда који су засновани на полу, роду или сексуалној оријентацији
- ругање и исмејавање који имају сексуалну конотацију
- неко друго понашање сексуалне природе које има за циљ или представља повреду достојанства лица, изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење, као и подстицање и навођење на такво понашање.

Сексуално узнемиравање може да буде упућено и групи лица, при чему ће се сматрати да је свака чланица/сваки члан те групе изложен сексуалном узнемиравању и тиме остварује право на заштиту.

Сексуално уцењивање јесте свако понашање којим се злоупотребом моћи или позиције захтева од другог лица да против своје воље трпи или уради нешто сексуалне природе, под претњом да ће у супротности против тог или њему блиског лица бити изнето нешто што може штетити њеној или његовој части и угледу, или да неће остварити одређено право или погодност, или бити стављено и неповољнији положај у односу на друга лица или ранији положај тог лица, односно да ће у случају испуњавања захтеваног понашања то лице остварити одређене погодности. (У даљем тексту ће се израз „сексуално узнемиравање“ користити и за сексуално узнемиравање и сексуално уцењивање).

Нежељено понашање, однос позиција и моћи

Приликом утврђивања да ли неко понашање представља сексуално узнемиравање, битно је утврдити да ли је то понашање било нежељено од стране лица или групе лица ка којима је усмерено. То је посебно случај са опаскама, шалама, примедбама, позивима, порукама са сексуалном конотацијом. У тим случајевима ће бити важно утврдити да ли је лице изразило на било који начин непријатност због таквог понашања, односно да ли је тражило да се такво понашање не понавља, те да ли је након тога увредљиво понашање престало.

Међутим, одређена понашања сама по себи представљају сексуално узнемиравање и већ се извршењем прве радње може сматрати да је сексуално узнемиравање извршено. То је посебно случај код физичког напаствовања, исмејавања, ругања, објављивање туђих података сексуалне природе, као и у случајевима сексуалног уцењивања. Особа које је била изложена овој врсти узнемиравања можда неће у датом моменту бити у прилици или у стању да изрази непристајањем или да тражи да се наведено понашање заустави. Такође, може се десити да је извршењем неке радње повреда већ настала и да неслагање или захтев да такво понашање престане неће утицати на чињеницу да је сексуално узнемиравање извршено.

Приликом разматрања околности одређеног догађаја, такође је важно имати у виду однос моћи између лица које пријављује узнемиравање и лица које се терети за исто. Што је израженија разлика у позицијама, повећава се однос у моћима између две

особе, што може утицати на могућност експлицитног изражавања неслагања, нелагодности, захтевања да се са таквим односом престане.

Стога је важно да се у сваком поједином случају размотри и контекст у којем се одређени догађај десио и у складу са тим утврдити да ли одређено понашање представља сексуално узнемиравање.

ПОСТУПАЊЕ ПОВЕРЕНИКА/ПОВЕРЕНИЦЕ ЗА РАВНОПРАВНОСТ

Превенција сексуалног узнемиравања

Превентивне активности које су усмерене на подизање свести и информисање запослених и студената који се налазе на студентској пракси или волонтера о значају спречавања сексуалног узнемиравања, мерама и стратегијама које Институт спроводи у циљу заштите од таквог понашања, спроводи Повереник/повереница за равноправност који/а је именован/а на Институту (у даљем тексту: Повереник).

Повереник превентивне активности спроводи континуирано, а најмање једном годишње. Превентивне активности су предвиђене Планом мера за остваривање родне равноправности на Институту.

Повереник обезбеђује да запослени, студенти и волонтери буду упознати са интерним актима Института који се односе на заштиту од сексуалног узнемиравања, да документа која прописују поступак превенције и заштите буду постављена на интернет страници Института, у за то посебном одељку, у ком ће бити наведена и електронска адреса на коју може да се поднесе захтев за заштиту од сексуалног узнемиравања, електронске адресе чланова Комисије за родну равноправност (у даљем тексту: Комисија), као и начин обраћања Поверенику у циљу саветовања и информисања.

Информативни / саветодавни поступак пред Повереником

Повереник такође спроводи поступак саветовања и информисања лица које сматра да је изложено сексуалном узнемиравању, као и информисање других заинтересованих лица без обзира да ли су била изложена неком облику сексуалног узнемиравања.

Повереник у овом поступку даје информације и савет о даљем поступању у оквиру поступка заштите од сексуалног узнемиравања на Институту, као и информације о поступцима који могу бити покренути пред надлежним судовима (што може бити парнични поступак уколико лице није задовољно исходом поступка заштите пред Институтом, те кривични поступак за извршење кривичног дела „полног узнемиравања“ (чл.182а Кривичног законика) односно подношење предлога надлежном јавном тужилаштву за кривично гоњење).

Поступак пред Повереником је неформалан, односно за иницирање овог поступка није потребно уложити формалан захтев, нити ће лични подаци лица које се обратило Поверенику бити на било који забележени.

Повереник такође може обавити разговор са лицем које се наводи као извршилац сексуалног узнемиравања, само уколико лице које је потражило информацију/савет, а које наводи да је било изложено узнемиравању, на то изричито пристаје и уколико је то целисходно у конкретном случају.

Међутим, Повереник неће обављати заједнички разговор са лицем које наводи да је било изложено сексуалном узнемиравању и лицем које се наводи као извршилац узнемиравања.

Повереник може обавестити лица са којима обавља разговор о томе да ли одређено понашање представља сексуално узнемиравање у складу са интерним правилима Института, уколико на основу информација којима располаже може да се о томе изјасни.

Повереник ће у сваком случају обавестити наведена лица да мишљење и савет Повереника не обавезује на покретање било ког поступка, нити је обављање информативног/саветодавног поступка пред Повереником услов за подношење захтева за заштиту од сексуалног узнемиравања.

Повереник ће дати до знања лицима са којима обавља разговор да он нема улогу да утврђује да ли се одређено понашање третира као сексуално узнемиравање, те да одлуку о томе доноси Комисија и Директор Института.

Циљ разговора са Повереником јесте да лица донесу информисану одлуку о евентуалним даљим корацима у циљу заштите од сексуалног узнемиравања.

Повереник може предложити Директору Института опште мере које су усмерене на то да се отклоне фактори ризика од сексуалног узнемиравања (нпр. да се рад запослених организује у другачијим условима и слично).

Повереник води евиденцију о броју обављених информативних/саветованих разговора, при чему бележи податке који се односе на врсту узнемиравања. Повереник евидентира само основне податке о случају, тако да се ни на који начин не могу открити лични подаци лица које се обратило за информацију/савет нити подаци наводног учиниоца узнемиравања.

Евидентирани подаци чувају се у електронском облику, заштићени шифром, тако да тим подацима не могу да приступе друга лица.

Овако евидентирани подаци служе за извештавање о активностима које је спровео Повереник, као о и планирању мера превенције од сексуалног узнемиравања на Институту.

Повереник о свом раду саставља годишњи извештај и исти доставља Директору најкасније до краја јануара текуће године за претходну годину.

У извештају се наводи број спроведених поступака саветовања и информисања о случајевима сексуалног узнемиравања, као и врста случајева узнемиравања, тако да се неће откривати лични подаци лица која су се поверенику обратила, односно са којима је обављен разговор. У извештају се такође наводе превентивне мере које је повереник спровео у току претходне године.

Поступање Повереника:

- Планира и спроводи мере превенције и подизања свести о сексуалном узнемиравању
- Спроводи поступак информисања/саветовања
- Предлаже опште мере како би се отклонили фактори ризика од сексуалног узнемиравања
- Води евиденцију о обављеним информативним/ разговорима
- Извештава Директора једном годишње о поступању из своје надлежности

Приликом обављања информативног/саветодавног разговора Повереник ће лице које му се обрати обавестити о следећем:

- Да ли одређено понашање представља сексуално узнемиравање у складу са интерним правилима Института, уколико може да се о томе изјасни
- Поступку заштите од сексуалног узнемиравања пред Институтом (рок за пријаву, надлежни органи, како се подноси пријава, поступак посредовања)
- Могућностима покретања поступака пред другим надлежним органима
- Организацијама цивилног друштва које могу пружити психолошку и правну подршку и информације у случајевима сексуалног насиља и узнемиравања
- Да информације пружене у поступку пред Повереником не обавезују лице да предузме даље кораке ради заштите од узнемиравања, нити да утиче на исход одлуке Комисије или Директора Института у случају поднетог захтева за сексуално узнемиравање
- Да немогућност доказивања узнемиравања не представља злоупотребу права на заштиту нити повлачи штетне последице
- Могућности да лице које пријављује узнемиравање изабере лице за подршку које ће бити присутно са њим током поступка пред Комисијом

ПОСТУПАЊЕ КОМИСИЈЕ ЗА РОДНУ РАВНОПРАВНОСТ

Поступак заштите од сексуалног узнемиравања на Институту води Комисија за родну равноправност и Директор Института.

Комисија има пет сталних чланова и два члана која наступају као замена сталним члановима у случају спречености тих чланова да учествују у поступку, као и у случају да су ти чланови лица која су подносиоци захтева, наведени су као учиниоци насиља или су у врло блиским односима са неким од тих лица (партнерски однос, члан уже или шире породице и сл.).

Покретање поступка

Поступак се покреће подношењем писаног захтева за заштиту од сексуалног узнемиравања (у даљем тексту: захтев) Директору Института.

Захтев се подноси путем електронске поште Директору Института.

Захтев се подноси у року од 6 месеци од дана када се узнемиравање или последњи случај узнемиравања десио.

Уколико се за узнемиравање терети Директор Института, тада није обавезно поднети захтев пред Институтом, већ лице које сматра да је изложено узнемиравању може директно поднети тужбу надлежном суду у парничном поступку.

Уколико и у том случају то лице жели да покрене поступак заштите пред Институтом, тада свакако подноси захтев Директору Института, као и на електронску адресу било ког члана Комисије. Комисија и у том случају утврђује да ли се узнемиравање десио, а о даљим мерама одлуку доноси Управни одбор Института.

Пријава сексуалног узнемиравања треба да садржи следеће податке:

- Име и презиме подносиоце/подносиоца захтева
- Име и презиме особе која се наводи као извршилац/извршитељка узнемиравања
- Време када се узнемиравање десио, а уколико је поновљено више пута, временски период у ком се узнемиравање дешавало и када се десио последња радња узнемиравања
- Место на ком се узнемиравање десио, односно дешавало
- Опис узнемиравања
- Доказе који постоје о случају (преписка, имена лица која су присуствовала узнемиравању или друго)
- Потпис подносиоца пријаве
- Датум подношења пријаве

Након што је пријава предата, Директор Института одмах сазива седницу Комисије.

Сви чланови Комисије и Директор ће по пријему захтева, потписати изјаву о поверљивости личних података учесника поступка за заштиту од узнемиравања, којом ће се обавезати да личне податке учесника поступка до којих дођу приликом поступања по пријави неће износити трећим лицима.

Комисија проверава да ли захтев садржи све потребне податке како би се по њему могло поступати.

Уколико захтев не садржи све податке, подносиатеља/подносилац захтева се позива да у року од 3 дана захтев допуни. Изузетно рок може бити дужи уколико Комисија процени да је потребно више времена да се захтев адекватно допуни, с тим да рок не може бити дужи од 7 дана.

Уколико захтев у траженом року не буде допуњен, Комисија ће обавестити подносиатељу/подносиоца захтева да се по истој из тог разлога не може поступати.

Међутим, уколико након датог рока од 3, односно 7 дана буде поднет потпун захтев, Комисија ће по том захтеву поступати уколико на дан подношења допуњеног захтева није прошло дужи од 6 месеци од када се десила последња радња узнемиравања.

Уколико подносиатеља/подносилац захтева инсистира да остане анонимна/ан, или да не открије име особе коју пријављује за сексуално узнемиравање, Комисија ће подносиатељу/подносиоца захтева обавестити да у том случају по захтеву не може поступати, али да се ће тај захтев бити прослеђен Поверенику, ради евидентирања врсте узнемиравања, приликом чега неће бити евидентирани лични подаци подносиатељке/подносиоца захтева или пријављеног лица.

О поступку поводом захтева подносиатеља/подносиатељке се води записник.

Спровођење поступка посредовања

По пријему комплетне пријаве послодавац, односно Директор Института, има обавезу да у складу са Законом о спречавању злостављања на раду, предложи посредовање као начин решавања случаја.

Поступак посредовања је регулисан Законом о спречавању злостављања на раду (чл. 13 до 23). Законом је прописано да је послодавац дужан да лицу које покрене поступак заштите од сексуалног узнемиравања и лицу које се наводи као извршилац узнемиравања предложи поступак посредовања у року од 3 дана од поднетог захтева (односно допуњеног захтева).

Важно је обавестити стране да је обавеза Института да предложи посредовање у случајевима сексуалног узнемиравања, али да ниједна од страна није дужна да овај начин решавања случаја прихвати¹.

Да би посредовање могло бити адекватан метод у решавању случаја сексуалног узнемиравања, потребно је водити рачуна о односима моћи међу странама и да на посредовање пристану добровољно. Надаље, циљ посредовања јесте да стране постигну заједнички споразум, да им тај споразум на било који начин не буде наметнут.

Постизање споразума у случају извршеног сексуалног узнемиравања би подразумевало да извршилац узнемиравања прихвати споразум у ком је наведено да се узнемиравање десило. То указује да посредовање може успети у случајевима у којима извршилац узнемиравања признаје да се узнемиравање десило, увидео је штетност понашања и искрено се каје.

Заједно са предлогом да се спроведе посредовање предлаже се и избор посредника. Посредник треба да буде изабран у року од 3 дана од када је примљен предлог послодавца да се посредовање спроведе.

Посредник се бира у складу са чланом 16 Закона о спречавању злостављања на раду, који прописује да посредник, између осталих, може бити лице са списка посредника који се води код послодавца (у случају да постоји списак посредника), списка органа или установе који се бави посредовањем, списка удружења грађана које се бави посредовањем, односно заштитом од злостављања. Са избором посредника морају да се сложе обе стране и послодавац.

У сваком случају важно је за посредника предложити лице које је обучено и сензитивисано за поступање у случајевима сексуалног узнемиравања, односно заштите од злостављања и које ужива поверење страна у поступку.

Свака страна има могућност да не одабере посредника и тада ће се сматрати да поступак посредовања није успео.

Такође и након избора посредника било која страна може изјавити да жели да одустане од поступка посредовања и тада се сматра да посредовање није успело.

Такође и сам посредник може да процени, након консултација са странама, да посредовање није оправдано водити у том конкретном случају, чиме се поступак посредовања обуставља.

Уколико поступак посредовања није успео наставља се поступак пред Комисијом.

---

¹ Важно је нагласити да Конвенција Савета Европе о спречавању и борби против насиља над женама (Истанбулска конвенција) прописује забрану *обавезног* алтернативног решавања спорова (што подразумева и посредовање) у случајевима сексуалног узнемиравања.

Уколико су у поступку посредовања стране постигле заједнички споразум, тада се поступак пред Комисијом обуставља.

Наставак поступка заштите од узнемиравања:

Комисија разматра поднете доказе и уколико нађе да је ради разјашњења случаја потребно, може да обави разговор са подносиоцем/подносиоцем захтева, са лицем које се терети за узнемиравање или другим лицима која имају сазнања о догађају или могу пружити информације које су важне за конкретан случај.

Приликом давања изјаве подносиоца/подносиоца захтева ће бити обавештен о томе да може тражити да буде присутно лице за подршку које оно изабере.

Улога лица за подршку јесте да пружи неформалну и емотивну подршку лицу које је пријавило узнемиравање и у поступку може бити присутно само током давања изјаве тог лица. Лице за подршку није учесник/ца поступка, не може да даје изјаве, сведочи о узнемиравању, поставља питања учесницима поступка. Лице за подршку такође потписује изјаву о поверљивости и чувању личних података учесника поступка.

Комисија ће позвати лице које се наводи као извршилац узнемиравања да се изјасни о околностима случаја у року од 8 дана од дана позивања. Изјашњење може бити дато писмено и усмено. У случају усменог изјашњења, Комисија сачињава белешку.

Комисија неће позвати на заједнички разговор подносиоца/подносиоца захтева и лице које се терети за сексуално узнемиравање, обзиром да то није адекватан начин прикупљања потребних података у случајевима сексуалног насиља, јер може изложити подносиоца/подносиоца захтева додатном стресу па и секундарној виктимизацији.

Одлучивање Комисије

Након што је размотрила све доказе и околности случаја, Комисија приступа доношењу одлуке о поднетом захтеву.

Комисија одлучује у пуном саставу од 5 чланова/чланица већином гласова.

Након разматрања документације, Комисија доноси неку од следећих одлука:

- да пријављено понашање представља сексуално узнемиравање у складу са интерним актима Института
- да понашање које је пријављено не представља сексуално узнемиравање у складу са интерним актима Института
- да нема довољно доказа да се утврди да сексуално узнемиравање десило
- да поднета пријава представља злоупотребу права на заштиту од сексуалног узнемиравања

Уколико донесе одлуку да пријављено понашање представља сексуално узнемиравање у складу са интерним актима Института Комисија предлаже мере Директору у складу са законом и општим актима Института.

Комисија доноси одлуку у року од 15 дана од дана када су чланови Комисије обавештени да посредовање није успело.

О спроведеном поступку Комисија води записник који потписују сви чланови Комисије који су учествовали у одлучивању, који заједно са списима предмета и одлуком доставља Директору Института на даље поступање.

Документација која се односи на случајеве заштите од сексуалног узнемиравања чува се на обезбеђеном месту, под кључем, а електронски подаци се чувају у посебном фолдеру, заштићени шифром, тако да тим подацима немају приступ трећа лица.

Комисија ће сачинити годишњи извештај о свом раду који ће садржавати број и врсту пријављених случајева узнемиравања и исти ће доставити о свом раду Директору.

Поступање Комисије у поступку заштите од узнемиравања по пријему захтева од стране Директора:

- Сви чланови комисије потписују изјаву о поверљивости и заштити личних података учесника поступка
- Води записник о свом раду
- Разматра да ли је захтев за заштиту од узнемиравања потпун
- Уколико није потпун позива подносиоцу/подносиоца захтева да исти допуну у року од 3 дана
- Уколико се накнадно утврди да постоји сукоб интереса код неког члана Комисије, обавештава Директора ради позивања заменичког члана да приступи раду Комисије
- Обавештава Директора да је захтев потпун ради предлагања посредовања
- Уколико посредовање није успешно окончано - наставља поступак
- Разматра доказе и позива подносиоцу захтева и сведоке ради давања изјаве уколико је то потребно
- Позива лице које се терети за узнемиравање да се изјасни о околностима случаја
- Доноси одлуку и евентуално предлаже мере у складу са прописима из радних односа
- Одлуку доставља подносиоци/подносиоцу захтева, лицу које је наведено као извршилац узнемиравања и Директору, коме заједно са одлуком доставља и записник и списе предмета
- Извештава Директора једном годишње о поступању из своје надлежности

Даље поступање по пријави

Директор одлучује о мерама против лица за које се утврди да је учинилац сексуалног узнемиравања или које је злоупотребило право на заштиту од сексуалног узнемиравања, у складу са интерним актима Института, Законом о спречавању злостављања на ради и Закона о раду.

Страна која није задовољна исходом поступка заштите од сексуалног узнемиравања има могућност подношења тужбе надлежном суду у парничном поступку, као и права која су прописана интерним актима Института.

Независно од вођења поступка пред Институтот, свако ко је изложен сексуалном узнемиравању има могућност подношења предлога надлежном тужилаштву за покретање кривичног поступка.

Поступање Директора по пријему захтева за заштиту од узнемиравања:

- Потписује изјаву о поверљивости и заштити личних података учесника поступка
- Сазива седницу Комисије за родну равноправност по пријему захтева
- Уколико подаци указују на постојање сукоба интереса од стране неког од чланова Комисије, позива заменског члана да приступи раду Комисије
- Доставља захтев и поднете доказе Комисији
- Предлаже странама поступак посредовања
- Заједно са странама у поступку бира посредника
- По пријему списка предмета од стране Комисије спроводи поступак и изриче мере у складу са интерним актима Института и законом

ЗАШТИТА ОД СЕКУНДАРНЕ ВИКТИМИЗАЦИЈЕ

Приликом спровођења поступка информисања/саветовања и заштите од сексуалног узнемиравања Повереник, односно чланови Комисије ће посебно водити рачуна о положају и заштити приватности лица која су укључена у поступак, а нарочито о положају лица које пријављује узнемиравање.

Уколико се подносиатељка/подносиатељ захтева за узнемиравање позове ради давања изјаве пред Комисијом, уколико је то могуће обезбедиће се да се изјава даје само једном, приликом чега ће бити узете све потребне информације, како би се избегло исцрпљивање подносиатељке/подносиоца захтева понављањем давања изјаве и одуговлачење поступка.

Приликом давања изјаве тога лица, избегаваће се постављање питања која су везана за сексуалну прошлост и понашање подносиатељке/подносиоца захтева, осим у случајевима када је то крајње нужно ради утврђивања околности случаја.

Подноситељка/подносилац захтева има могућност да изабере лице за подршку које ће на њен/његов захтев бити присутно приликом спровођења поступка заштите пред Институтом, као што је горе наведено.

Лица која затраже информације Повереника или које поднесу захтев за заштиту од узнемиравања, као и лица које сведоче у поступку, или охрабрују на пријављивање узнемиравања неће због тога трпети никакве штене последице.

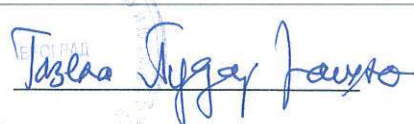
ЗАБРАНА ЗЛОУПОТРЕБЕ ПРАВА НА ЗАШТИТУ ОД СЕКСУАЛНОГ УЗНЕМИРАВАЊА

Злоупотреба права на заштиту постоји ако је подносиатељка/подносилац захтева за заштиту од сексуалног узнемиравања био свестан, или је морао да буде свестан, да нема основаних разлога за покретање поступка заштите, да се понашање које је пријављено није догодило или оно очигледно не представља сексуално узнемиравање, али да је подносиатељка/подносилац тај поступак покренуо како би за себе или друго лице прибавио корист или другом лицу нанео срамоту или штету.

Институт може водити дисциплински поступак против лица за које је Комисија утврдила да је злоупотребило право на заштиту од сексуалног узнемиравања.

Важно је нагласити да немогућност доказивања сексуалног узнемиравања не представља злоупотребу права на заштиту, те лице услед немогућности да докаже да се сексуално узнемиравање десило неће трпети никакве штетне последице, нити то може бити основ за вођење поступка против тог лица за кршење интерних правила Института.

Др Газела Пудар Драшко

Директорка